

nem ociosa n̄ comedit. **Coph.** Surrexerunt filii eius et beatissimam predicauerunt iur eius et laudauit eam. **Res.** Multe filie congregauerunt diuinas tu super gressa es uniuersas. **Six.** fallax grā et uana pulchritudo mulier timens deum ipsa laudabit. **Tha.** Hoc q̄ de fructu manuum suarū et laudent eam in portis opera eius. **Explicant parabole.**

Incipunt capitula in ecclastes.

- I. **Q**uod uanitas narratū sit om̄e qđ transit.
II. **Q**uod or̄ē sol occidit. & ad locū suū reicit.
III. **Q**uoniam sapientia multa sit indignatio.
IV. **V**ox glantium de diuinas. & mundi copia.
V. **Q**uoniam temp̄ habent. & suis spatiis discent.
VI. **T**h̄dū m̄tacū sit hominis & uincitorum.
VII. **Q**uod sp̄ filio adā ascendet sursum et sp̄ uim torum descendat deorsum.
VIII. **S**ubsannatio hominis parci & auarij.
IX. **D**e fumculo triplici.
X. **N**on temere qđ loquendum ad dñm.
XI. **S**oluendum ē nouum qđ dō p̄mittitur.
XII. **A**uarius n̄ impletur pecunia. a deo.
XIII. **D**e uero habente diuinas nec tis ut p̄missio.
XIV. **N**on ē op̄ homini maiora se querere.
XV. **N**ec uelox his ad uascendum. **Lxx.**
XVI. **S**apientia hominis luget in multu eius.
XVII. **Q**uod p̄fatur atq̄ sc̄titutia tō p̄petit mala.
XVIII. **S**ē uisti sapientes & op̄ cor in manu dei.
XIX. **Q**uod nescit homo finem suum.
XX. **M**isericordia uiuentium p̄dunt suavitatem unguentij.
XXI. **Q**ui hodiē soueam incedit in eam.
XXII. **D**ecractores non ē paruum malū.
XXIII. **L**audatur tercia p̄ rege sapiente.
XXIV. **Q**uod pecunie obediunt omnia.
XXV. **D**e dilectione peregrinor̄ & adueniarum.
XXVI. **M**ane semina et ueste ne cefet manū tua.
XXVII. **D**e auferenda uia & malitia de corde.
XXVIII. **R**ecordandum creatoris temp̄ a uiuentice usq̄ ad finem.

xxviii. **Q**uestio amigdali florantis locuste pinguis: et dissipatio capparis.

xxix. **O**e fune argenteo. uida aurea. & ydia.

xxx. **N**on esse amplius requiriendum p̄ter dñm tam̄dum. & mandata eius obseruanda.

Explicant capitla. Incipit lib ecclastes.

Ecclastes filii dauid regis iherlm. **V**anitatis uanitatum dicit ecclastes. **U**anitas uanitatum. & omnia uanitas. **Q**uid habet amplius homo de uiuerso labore suo quo laborat sub sole? Generatio preterit et generatio aduenit. terra uero metuum stat. **II.** **O** rit̄ sol & occidit. & ad locū suum reuertitur ibiq; renascens gurat p̄ meridiē. et reflectitur ad aquilonē. **L**ustus uiuersa in circuitu p̄git sp̄. & in circulos suos regreditur. Omnia flumina intrant in mare. et mare non redundat. Ad locum unde exiunt flumina reuertunt̄ itc iterū fluant. Cuncte res difficiles. n̄ potest ea homo explicare sermone. Non saturatur oculū uisu! nec auris impletur auditu. **Q**d ē quod fuit? **I**psum quod futurū est. **Q**d ē quid factum ē? **I**psum quod fiendum ē. Nichil sub sole nouū! nec ualet quis quā dicere. ecce hoc recens est; Iam enī p̄cesserunt in seculis que fuerunt ante nos. Non ē priorū memoria. s̄ nec eoz quidem que postea futura sunt erit recordatio. a p̄id eos qui futuri sunt in nouissimo. Ego ecclastes fui rex isrl̄ in iherlm. et ppo sui in animo meo querere et inuestigare sapienter de omnibz que fiunt sub sole. Hanc occupationē pessimam dedit dñs filijs hominum. ut occuparentur in ea. **VI** di cuncta que fiunt sub sole. & ecce uiuila

uanitas et afflictio sp̄c. Peruersi difficile
corriguntur. et stultoz infinitus ē nu
merus. Loquutus sum in corde meodi
cens. Ecce magnus effectus sum. & p̄cs
si sapientia omnes qui fuerunt ante
me in iherlm. et mens mea contempla
ta ē multa sapienter et didicit. dediq;
cor meum ut scirem prudentiā atq; do
ctrinam. erroresq; et stuticiā. & agnoui
quod in his quoq; esset labor. et afflictio
sp̄c! **E**o quod in multa sapientia mul
ta sit indignatio. et qui addit scientiam
addat et laborem. Et dixi ego in corde meo.
Uadam et affluam delicijs. et fruar bo
nis. Et uidi quod hoc quoq; esset uanitas.
Risum reputaui errorem. et gaudio dixi.
Quid frustra deciperis? Cogitaui in corde
meo abstrahere a uino carnē mēa. ut am
num meū transferrē ad sapientiam. de
uittariq; stuticiam. donec uidērē quid
cēt utile filijs hominum. quid facto op̄
est sub sole numero dierū uite sūg. Et
magnificauit ope mea! **III** **E**dificauit
in domos. plantauit vineas. feci hortos et
pomeria. et consēnuit a cuncti generis arbo
ribus. Exstruxi michi piscinas aquarū.
ut irrigarem silvā lignorum germinan
tium. Posedi seruos et ancillas. multāq;
familia habui. armamenta quoq; et magnō
ouium greges. ultra omnes qui fuerunt
ante me in iherlm. Coaceruauit in argentū
et aurum. feci in cantores et cantrices. et deli
cias filiorum hominum. Eiphos et urceos
in ministerium adiuvia fundenda. et sup
gressus sum opib; omnes qui fuerunt
ante me in iherlm. Sapientia quoq; pse
ueravit mecum. et omnia que desiderauie
runt oculi mei n̄ negauit eis. nec phibui
cor meum quin omni uoluptate frueret!

et oblectari se in his que parauerā. Et
hanc ratus sum partē mēa si uiceret la
bore meo. Cumq; conūtissim me adum
uersa ope que fecerant manus mez. et
ad labores in quib; frustra sudaueram in
di in omnib; uanitatē et afflictionē ami
mi. et nichil permanere sub sole. Transi
ad contemplandam sapientiā. erroresq; et
stuticiam. Quid est inquam homo ut
sequi possit regem factorum suū? Et uidi
quia tantum precederet sapientia stuticiā.
quantum differt lux a tenebris. Oculi sa
pientis in capite eius. Stutus in tenebris
ambulat. Et didici quod unus utriusq;
esset uirtutus. Et dixi in corde meo. Si
unus et stuta et meus occasus erit. quid
michi p̄derit quod maiore sapientie dedi
opam? Loquutusq; cum mente mea. au
maduerti qd hoc quoq; cēt uanitas. Non
enim erit memoria sapientis. similit̄ ut
stuti in ppetuum. et futura tempora ob
litione cuncta pariter opient. Mort
doctus similiter ut indoctus. et idcirco
teduit me uite mez. uideri mala esse
uniūsa sub sole. & cuncta uanitatē atq;
afflictionē sp̄c. Rursus detestatus sum
omnē industria meam. qua sub sole stu
diosissime laborauit. habiturus heredem
post me quē ignoro utrum sapiens an
stutus futurus sit. et dominabit in labou
ris meis quibus desudauit et sollicitus fu
it ē quicquā tam uanum? Vnde cessauit
renunciauitq; cor meum ultra laborare sub
sole. Nācū ali laboret in sapientia. & doctri
na. & sollicitudine. homini ocioso quesita
dimittet. Et hoc ḡ uanitas et magnū
malum. Quid enim p̄derit homini de
uiverso labore suo et afflictione sp̄c q
sub sole cruciatus est? Cuncti dies eius
dolorib; et crumpnis pleni sunt. nec p̄

noctem mente requiescat. Et hoc nonne uanitas est? Nonne melius est comedere et bibere et ostendere anime sue bona de labore suis? Et hoc de manu dei est. Quis ita uorabit et delicijs affluerit ut ego? Homini bono in conspectu suo dedit ds sapientiam et scientiam et leticiam. Peccatori autem dedit afflictionem et curam superflua ut addat et congreget et tradat ei qui placuit do. Sed et hoc uanitas et cassa sollicitudo mentis. **V**Omnia tempus habent et suis spatiis transireunt universa sub celo. Tempus nascendi et tempus moriendi. Tempus plantandi et tempus euellendi quod planatur. Tempus occidendi et tempus sanandi. Tempus destruendi et tempus edificandi. Tempus flendi et tempus ridendi. Tempus plangendi et tempus saltandi. Tempus spargendi lapides et tempus colligendi. Tempus amplectandi et tempus longe fieri ab amplexibus. Tempus acquirendi et tempus perdendi. Tempus custodiendi et tempus expellendi. Tempus scandendi et tempus consuendi. Tempus tacendi et tempus loquendi. Tempus dilectionis et tempus odio. Tempus belli et tempus pacis. Quid amplius habet homo de labore suo? Vidi afflictionem quam dedit ds filiis hominum ut distendantur in ea. Cuncta bona fecit in tempore suo et mundu dispositioni tradivit eorum ut non inueniat homo opus quod opatus est ds ab inicio usque ad finem. Et ego cognoui quod non esset mel nisi letari et facere bene in vita sua. Omnis enim homo qui comedit et bibit et uidet bonum de labore suo hoc donum di est. Idicis quod omnia opera que fecit ds perseverent in eternum. Non possumus his quicquam addere nec auferre que fecit ds ut timeatur. Quod factum est ipsum permanet. Quae futura sunt

iam fuerunt et ds instaurat quod abiit. Vidi sub sole in loco iudicii impietatem et in loco iusticie iniuriam. Et dixi in corde meo. Justum et impium iudicabit deus et tempus omni rei tunc erit. Huius in corde meo de filiis hominum ut pbareret eos ds et ostenderet similes et bestias. **VI** Deinde unus interitus est hominis et uim torum et equa utriusque conditio. Sicut moritur homo sic et illa moriuntur. Similiter spirant omnia et nichil habet homo uimento amplius cuncta subiacent uanitati et omnia pergunt ad unum locum. **D**e terra facta sunt et in terram **VII** partier reuertuntur. Quis nouit si spes filiorum adam ascendat sursum et si spes iumentorum descendat deorsum? Et deprehendi nichil esse melius quam letari hominem in ope suo et hancesse partem illius. Quis enim cum adducet ut post se futura cognoscatur? Verti me ad alia et uidi calumnias que sub sole generantur et lacrimas innocentium et consolatore neminem nec posse resistere eorum uolentie. cunctorum auxilio destitutos. Et laudaui magis mortuos quam uiuentes et felicitorem utrisque uidicaui qui needum natus est nec uidit mala que sub sole sunt. Rursus contemplatus sum omnes labores hominum et industriam animaduertipatere inuidie proximi. Et in hoc gaudia uanitas et cura superflua est. Stultis complacat manus suas et comedit carnes suas dicens. Melior est pugillus cum requie quam plena utraq; manus cum labore et afflictione animi. Considerans repperi et aliam uanitatem sub sole. **VIII** **N**uis est et sedis non habet non filium non frenum et tam laborare non cessat nec satiantur oculi eius diuicijs nec recognitat dicens. Cujus labore et fraude anima mea bonis? In hoc quoque.

uanitas ē. et afflictio pessima. Melius ḡ ē
duos simul ē quā unum, habent enim
emolumen tum societatis sue. Si unus
cecidit ab altero fulcitur. Ne soli am-
bulanti quia cum ceciderit n̄ habet sub-
leuantem. Et si dormierint duo. souebunt
mutuo. Unus quom̄ calefiet. Et si quis
piam p̄ualuerit contra unum. duo resi-
stent ei. **viii.** **F**uniculus triplex.
difficile rumpit. Melior ē puer pauper
& sapiens. rege sene & stulto qui nescit
pudere in posterum. quod et de carcere
et catenis int̄lum quis egrediatur ad re-
gnū. et aliis natus in regno in opia
consummat. Vidi cunctos uiuentes q̄
ambulant sub sole cum adolescentē scđo.
qui consurgit p̄ eo. Infinitus numerus
est populi omnū qui fuerunt ante
eum. et qui postea futuri sunt. n̄ leta-
bunt in eo. Sed et hoc uanitas. et afflictio
spē. Custodi pedem tuum ingrediens do-
mum dei. et appropinqua ut audias.
Multo enim melior ē obedientia. quā
stuttor̄ iustime qui nesciūt quid faciat
mali. **x.** **N**e temere quid loq-
ris. neq; cor tuum sit uelox ad p̄ferendū
sermonē coram deo. Deus enim in celo
et tu sup terrā. idcirco sunt pauci sermones
tui. Multas curas secuntur somnia. et in
multis sermonibus inuenit̄ stulticia.
x. **S**i quid uouisti deo. ne moreris
reddere. Displetet enim ei infidelis et stu-
ta p̄missio. sed quodcumq; uoueris reddere.
Multo melius ē non uouere. quā post
uotum p̄missa n̄ reddere. Ne dederis os-
tuum ut peccare facias carnem tuā. neq;
dicas coram anglo n̄ est p̄uidentia. ne for-
te uatus d̄s sup sermones tuos dissipet
cuncta opa manū tuar̄. Vbi multa
sunt somnia plurime uanitates. et sermo-

nes immumeri. Tu uī deum time. Si uide-
ris calumnias egenoz et uolenta uidicia.
et subuerti iusticiā in pruincia. n̄ mireris
sup hoc negotio. quia excuso alius excelsior
est. et sup hos quoq; excelsiores sunt alijs.
et insup uniuerso terre rex imperat seru-
enti. **xii.** **A**uarus n̄ impletur petu-
nia. et qui amat diuicias n̄ accipiet fru-
ctus ex eis. Et hoc ḡ uanitas. Vbi multa
sunt opes. mutti et qui comedunt eas. Et
quid p̄dest possessori. nisi quod cernit di-
uicias oculis suis. Vulcis ē somnus opti-
ranti. siue parū siue multū comedat. sa-
turitas autē diuitis non sinit dormire
eum. Et et alia infirmitas pessima quā
uidi sub sole. diuicie conseruat in malū
dñi sui. periret enim in afflictione pessima.
Generauit filiū. qui in summa egestate
erit. Sicut egressus ē nudus de utero ma-
tris sue sic reuerteret. et nichil auferret seū
de labore suo. Misericordia proles infir-
mitas. Quom̄ uenit sic reuerteret. quid ḡ
p̄det ei. quod laborauit inuenitū. Cum
dīs diebz utq; sue. comedit in tenebris
et in curis multis. et erumna atq; tristi-
cia. Hoc itaq; m̄ usum ē bonum. ut co-
medat quis et bibat et fruatur leticia. ex
labore suo quo laborauit ipse sub sole.
numero dierū utq; sue quos dedit ei d̄s.
Et hec ē pars illius. et omni homini cui
dedit d̄s diuicias atq; substantiā. potesta
temq; ei t̄buit ut comedat ex eis. et frua-
tur parte sua. et letetur de labore suo.
hoc ē donum d̄i. Non enim satis recor-
dabitur dierum utq; sue. eo quod d̄s oc-
cupet delicijs cor eius. **xiii.** **E**t et
aliud malū quod uidi sub sole. et quidem
frequens apud homines. Ut cui dedit
d̄s diuicias et substancialē. et honorē. et
nichil deest anime eius ex omnibz que

desiderat. nec tribuit ei potestate dū ut comedat ex eo. sed homo extraneus uorabit illud. Hoc uanitas et magna miseria ē. Si genuerit quisquam centum liberos. et uixerit multos annos. et plures dies etatis habuerit. et anima illius n̄ uitat bonis substantiæ sue. sepulturaq; careat. de hoc ego p̄nuncio quod melior illo sit abortiuus. frustra enim uenit et p̄git ad tenebras. et obliuione delebitur nomen eius. Non uidet solem neq; cognouit distantiam boni et mali. etiā si duobus milibz annis uixerit. et non fuerit p̄ficiens bonis. Nonne ad unū locum p̄perant omnia? Omnis labor hominis in ore eius. sed anima illius n̄ implet̄ bonis. Quid habet amplius sapiens s̄tio. et quid paup. nisi ut p̄gat illuc ubi est uita? Melius ē uidere quod cupias. quam desiderare quod nescias. Et hoc uanitas ē et presumptio sp̄c. Qui futurus ē iam uocatum ē nomen eius. et scitur qd homo sit. et non possit contra fortiore se in iudicio contendere. Verba sunt plurima. multā in disputando habentia uanitatē. **xiii.** **Q**uid necesse ē homini maiora se querere. cū ignoret quid condūcat sibi mutta sua. numero dierum p̄egrinationis sue. et tempore quo uelut umbra preterit. Aut quis poterit ei indicare. quid post eum futurū sub sole sit? Melius ē nomen bonum quā unguenta p̄iosa. et dies mortis die natuitatis. Melius est ire ad domū luctus. quā ad domū conuiuij. In illa eum finis cunctoz ammonetur hominū. et uiuens cogitat quid futurus sit. Melior ē ira risu. quia p̄ tristia uultus corrigitur. animus delinq̄tis. Cor sapientū ubi tristitia ē. et cor

stultoz ubi leticia. Melius ē a sapiente corripi. quā stultoz adulazione decipi. quia sicut sonitus spinarū ardentium sub olla sic risus stulti. Et hoc uanitas. Calumnia conturbat sapientē. et pdit robur cordis illius. Melior ē finis orationis. quā p̄ncipium. Melior ē patiens arrogante. **N**e uelox sis ad uasculū. quia uia in sinu stulti requiescat. Ne dicas. quid putas cause est quod p̄ ora tempora meliora fuere quā nunc sunt? Stulta ē enim biuiscēmodi interrogatio. Utior ē sapientia cum diuīcys. et magis p̄dest uidentibz soleū. Sicut enim p̄git sapientia. sic p̄tegit et pecunia. Hec autē amplius habet eruditio et sapientia. quod uitā t̄biunt possessori suo. Considera opera dī. quod nemo possit corrigere quē ille despexit. In die bona fruere bonus. et malā diē p̄caue. Sicut enim hanc sic et illā fecit dī. ut n̄ inueniat homo contra eum iustas querimōrias. Hec quoq; uidi in diebz uanitatis mez. Justus pent in iusticia sua. et impius multo uiuit tēpore in malitia sua. Noli esse iustus multum. neq; plus sapias quā necesse ē. ne obstupescas. Ne impie agas multū. et noli ē stultus. ne moriaris in tempore n̄ tuo. Bonum ē te sustentare iustum. Et ab illo ne subtrahas manū tuam. quia qui dī timet nichil negligit. Sapientia confortauit sapientem. sup̄ decem principes ciuitatis. Non ē enim iustus homo in terra. qui faciat bonum et n̄ peccet. Sed et cunctis sermonibz qui dicunt̄ ne ac commodes cor tuum. ne forte audias seruum tuum maledicente tibi. Scit enim tua conscientia. quia et tu crebro maledixisti alijs. Cuncta temptaui in sapientia. Uxi sapientis efficiar. et ipsa longi recessit.

a me. multomagis quā erat. Et alta
profunditas. quis inueniet eam? Iusta
in uniuersa animo meo ut scirem et
considerare et querere sapientiam et ra-
tionē: et ut cognoscerem impietatem stul-
ti. et errorem imprudentium. Et inue-
ni amariorē morte mulierē. que laque
uenatorū est. et sagena cor eius: vincu-
la sunt manus illius. Qui placet dō
effugiet illam: qui autē peccator est
capit ab illa. Cetero hoc inueni dicit ecclia-
stes unū et alterum. ut inuenirem ratio-
nē ^{ad huc} quā in quā querit anima mea. et n̄ inueni.
Solummodo hoc inueni. quod fecerit dō
homine rectū: et ipse se infinitis miscuerit
questionibz. Quis talis ut sapiens est?
et quis nouit solutionē uerbi? **xvi.**

Sapientia hominis lucet inuitu eius:
et potentissimus facie illius commuta-
bit. Ego os regis obseruo: et precepta iu-
ramenti di. Ne festines recedere a facie
eius. neq; permaneas in ope malo. qā om̄e
quod uoluerit faciet. et sermo illius po-
testate plenus est. nec dicere ei quis quā
potest. quare ita facis. Qui custodit p̄
ceptum. non expiatur quicquā mali.
Tempus et responsione. cor sapientis in-
telligit. Omni negotio tempus ē et opor-
tunitas. et multa hominis afflictio. qā
ignorat preterita. et uentura nullo
scire potest nuncio. Non ē in hominis
ditione prohibere spm. nec habet potesta-
tem in die mortis. nec sinitur quiescere
ingruente bello. neq; saluabit impietas
impiū. Omnia hec considerauit. et dedi-
cor meum in cunctis opibus que fiunt
sub sole. Interdum dominat homo ho-
mini. in malū suum. Hidi impios se
puttos. qui etiam cum adhuc uiuerent
in loco sc̄o erant. et laudabant iuuitate

quasi iustorum opum. Sed et hoc uanitas.
xvii. **E**t enim quia n̄ perficitur citio co-
tra malos sententia. absq; illo timore filii
hominiū ppetravit mala. Attam̄ ex eo quod
peccator centies facit malum. et p patien-
tiam sustentatur. ego cognoui qđ erit bo-
num timentibz dñi. qui uerentur facie
eius. Non sit bonum impio nec plongen-
tair dies eius. sed quasi umbra transe-
ant. qui non timent facie dñi. Est et
alia uanitas que fit sup terrā. **xviii.** **S**i
iusti quibz multa pueniunt quasi opa
egerunt impior. et sunt impi qui ita
securi sunt. quasi iustorum facta habeat.
Sed et hoc uanissimum iudico. Laudatu g-
leticiā quod non eēt homini bonū subso-
le nisi quod comedaret et biberet atq;
gauderet. et hoc solum auferret de la-
bore suo. in diebz uitę quos dedit ei do-
minus sub sole. Et apposui cor meum
ut scire sapientiā. et intelligeren distinc-
tionē que uersatur in terra. Est homo
qui diebz ac noctibz somnū oculis non
capit. et intelleri qđ omniū opum dī nul-
lam possit homo inuenire rationē. cor
que fiunt sub sole. et quanto plus labo-
rauerit ad querendum. tanto minus in-
ueniet. Etiam si dixerit sapiens se nosse!
non poterit reppire. Omnia hec tractau-
i in corde meo. ut curiose intelligerem.
Sunt iusti atq; sapientes et opa **xix.**
cor in manu di. et tamen nescit homo
utrum amore an odio dignus sit. sed vñ
in futurū seruant̄ incerta. eo quod unū
sa equa euenerant iusto et impio. bono
et malo. mundo et immundo. immo-
lanti uitimas et sacrificia contempnen-
ta. Sicut bonus sic et peccator. ut pui-
rus. ita et ille qui uerum dixerat. Hoc
ē pessimum inter omnia que sub sole

funt. quia eadē cunctis cveniunt. Vnde et corda filiorum hominum implentur malitia. et contemptu in uita sua. et posthac ad inferos adducuntur. Nemo est qui semper uiuat. et qui hui' rei habeat fiduciam. Melior ē canis uimus leone mortuo. Vnde tēs enim scūnt se esse mortuōs. mortuū nichil nouerunt amplius. nec habebit ultra mercedē. quia obliuionī tradita est memoria eorū. Amor quoq; et odium et inuidia simul pierunt. nec habent partē in hoc seculo. et in ope quod sub sole gerit. Vade ḡ et comedē in leticia panē tuū. et bibe cum gāudio uinū tuū. quia deo placent opera tua. Omni tempore sint uestimenta tua candida. et oleum de capite tuo non deficiat. Perfruere uita cum uxore quam diligis. cunctis dieb; uitę in stabilitatis tue. qui dati sunt tibi sub sole omni tempore uanitatis tue. Hec est enim pars in uita et in labore tuo. quo laboras sub sole. Quodcumq; potest manus tua facere instanter operare. qā nec opus nec ratio nec scientia nec sapientia erunt apud inferos. quo tu pperā. Verti me alio. uidiq; sub sole. nec uelocium esse cursū. nec fortū bellū. nec sapientū panē. nec doctoz diuicias. nec artificium grām. sed tempus casumq; in omnib;. Nescit homo finē suū. sed sicut pisces capiunt hamo. et sicut aues comprehendunt laqueo. sic capiunt homines tempore malo. cum eis ex tēmplo supuenerit. hanc quoq; uidi sub sole sapientiā. & pbaui maximā. Cūtias parua et pauci in ea uiri. uenit contēcam rex magnus et uallauit eā. extixitq; munitioñes p̄girū. et pfecta ē obſidio. inuentusq; mīta uir paup et sapiens. liberauit urbē p̄sapientiā suam. et null⁹ deinceps recordat̄ ē hominis illi paupis.

& dicebam ego meliore ē sapientiā fortitudine. Quom̄ ḡ sapientia paupis temptata ē. et uerba eius n̄ sunt auditā? Verba sapientiū audiunt̄ in silentio. plus quā clamor principis inter stūtos. Melior ē sapientia. quam arma bellica. et qui in uno peccauert multa bona p̄det. **xx.** **M**usæ morientes p̄dunt suauitatē unguenti. P̄ preciosior est sapientia et glā parua ad temp̄. stūticia. Cor sapientis in dextera eius. et cor stūti in similitudine illius. Sz et in uia stūt̄ ambulans. cum ipse insipiens sit. omnes stūtos eti mat. Si sp̄e potestatē habentis ascēdēt sup te. locum tuū ne dimiseris. quia curatio cessare faciet peccata maxima. Sit malum quod uidi sub sole. quia si p̄ errore egrediens a facie p̄ncipis. posic̄ stūtū in dignitate sublimi. et diuites se dere deorsum. Vidi seruos in equis. et p̄ncipes ambulantes. quasi seruos sup terram.

xxi. **Q**ui fodit foneam incidet in eam. et qui dissipat sepem mordebit eū coluber. Qui transfert lapides affligetur in eis. et qui scindit ligna uulnerabitur ab eis. Si retulsum fuerit ferrū. et hoc n̄ ut prius sed hebetū fuerit. multo labore eracuit. et post industriā sequitur sapientia. **xxii.** **S**i mordeat serpens in silentio. nichilominus habet qui occulit detrahit. Verba oris sapientis glā. et labia insipientis p̄cipitabūt eum. Inicū uerborū eius stūticia. et nouissimū oris illi error pessimus. Stūtias uerba multiplicat. Ignorat homo quid ante se fuerit. et quod post futurū ē quis illi poterit indicare? Labor stūtorū affliget eos. qui nesciunt in urbē p̄gere. Ne t̄ terra cui' rex ē puer? et cuius p̄ncipes mane comedunt. **xxiii.** **B**eatā terra cuius rex nobilis.

et cuius principes uescunt in tempore suo:
ad reficiendum et non ad luxuriā. In pigri
cys humiliabitur contignatio et in infir
mitate manuum p̄stillabunt dom⁹.

In risū faciunt panē ac uinum ut epulent biben
tes et pecunie obediant omnia. **xxiii**
In cogitatione tua regi ne detrahas. et in
secreto cubiculi tui ne maledixeris dūti.
quia aues celi portabunt uocē tuam.
et qui habet pēnas annunciat senten
tiā. **xxv** **M**itte panem tuum sup
translantes aquas. quia post multa
tempora iuuenies illum. **D**a partem septē
neon et octo. quia ignoras quid futu
rum sit mali sup terram. **S**i replete fuerit
nubes. ymbrē supra terram effundent. Si
cecederit lignum ad austri aut ad aquilo
nem. in quocumq; loco ecident ibi erit.
Qui obseruat uentum n̄ seminat. et qui
considerat nubes numq; metet. Quom
ignoras que sit uia sp̄c. et qua ratione
compingant ossa in uentre p̄gnantis.
sic nescis opera dī qui fabricator est omnī.

Mane semina semen tuū. et uespe. **xxvi**
ne cesset manus tua. quia nescis quid
magis oriatur hoc an illud. et si utriūq;
simil melius erit. Dulce lumen et delecta
bile est oculis uidere solem. Si annis mul
tis uixerit homo et in omnibz his letat
fuerit. meminisse debet tenebrosi tem
poris. et dierum multorum. quia cū uenerunt
uanitates arguent preterite. Letare ḡ
uiuenis in adolescentia tua. et in bono sit
cor tuū in diebz uiuentis tue. et ambula
in iuis cordis tui et in intuitu oclorum
tuorum. et scito quod p̄ omnibz his addu
cet te dī in iudicium. **xxvii** **A**ufer
uam de corde tuo. et ammoue maliciam
a carne tua. Adolescentia enī et uolup
tas uana sunt. Memento creatoris tui

in diebz uiuentis tue antequā ueniat
tempus afflictionis. et appropinquent
anni de quibz dicas non in placent.
ante quā tenebrescat sol. et luna. et stel
le. et reuertantur nubes p̄ pluviam. q̄ndo
commouebunt custodes domus. et nu
tabunt uiri fortissimi. et ociose erunt
molentes immunito numero. et tene
brescent uidentes p̄ foramina. et clau
dent ostia in platea in humilitate
uocis molentis. et consurgent ad uo
cem uolucris. et obsurdescent omnes
filii carminis. excelsa quoq; tenebunt.
& formidabunt in uia. **xxviii** **F**lor
bit amigdalum. impinguabit locusta.
et dissipabit capparis. qm̄ ibit homo
in domū eternitatis sue. et circuibūt
in platea plangentes. ante quā rūpat
funis argenteus. et recurrat uitia au
rea et conterat ydria sup fonte. & co
fringatur rota sup ysternā. et reuer
tatur pulsus in terram suā unde erat.
& sp̄c redeat ad dīn qui dedit illum.
Vanitas uanitatum dixit ecclias.
& omnia uanitas. Cumq; esset sapi
entissimus ecclias. docuit populū
et enarravit que fecerat. et inuestigā
composuit parabolās multas. Quæsivit
uerba utilia. et conceperit sermones rectissimō
ac ueritatem plenos. Verba sapientium ut
stimuli. et quasi clavi in altum defixi. que
p̄ magistrorū consilium data sunt aposto
re uno. His amplius filii mi ne requiras.
faciendi plures libros. nullus ē finis. tre
quensq; meditatio. carnis afflictio est. **xxix**

Finem loquendi omnes parit audiamus.
Deum time et mandata eius obserua
hoc est. om̄is homo. et cuncta que fiunt
adducet dī in iudicium. p̄ om̄i abscondito
sue bonum siue malum sit; **Explicit**